

РЕШЕНИЕ

№ 1369

гр. С., 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-12 СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кирил Ст. Петров

при участието на секретаря Ирина Ст. Василева
като разгледа докладваното от Кирил Ст. Петров Гражданско дело № 20221100106406 по описа за 2022 година

Производството е с предмет предявен от ищцата М. Н. П., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ул. ****, представлявана от адв. С. К. Н.-К., със съдебен адрес: гр. С., бул. ****, срещу дружеството ЗЕАД „Б.В.И.Г.“ АД, ЕИК: ****, адрес: гр. С., пл. ****, осъдителен иск с правно основание чл. 432 КЗ за заплащане от ответника на сумата от 35 000 лв. главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за причинени неимуществени вреди в резултат на телесни повреди, последица от реализираното на 24.07.2021 г. ПТП в гр. С. на ул. **** (в непосредствена близост до изхода на магазин „Фантастико“, в посока към ул. „Братя Бъкстон“) по вина на водача на товарен автомобил, Х. С. Г., с марка „Мерцедес Вито“, с рег. № РА **** КН, ведно със законната лихва върху посочената сума от 24.07.2021 г. до пълното изплащане на последната, както и направените по делото разноски. Отговорност на водача на автомобила е била обезпечена от ответното дружество към момента на произшествието, посредством сключения между Х. С. Г. и дружеството договор за застраховка „Гражданска отговорност“, с номер на застрахователната полица № BG/03/121001613820, валидна от 08.06.2021 г. до 07.06.2022 г. Според правоотношението между застрахователя и застрахования ответното дружество следва да покрие изцяло деликтната отговорност на водача до размера на действително причинените неимуществени вреди, но в границите на 10 000 000 (десет милиона) лв.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба. ЗЕАД „Б.В.И.Г.“ АД, представлявано от изпълнителните директори Н.Ч. и И.Г., чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Н.З., оспорва с отговора си на исковата молба предявения иск по основание и размер. Моли съда да отхвърли иска като неоснователен и оспорва механизма на процесното ПТП, причинно-следствената връзка между причинените на ищцата увреждания и произшествието, както и виновното поведение на водача на товарен автомобил с марка „Мерцедес Вито“, с рег. № РА **** КН. Навежда твърдения за съпричиняване с оглед невзети от страна на ищцата мерки за осигуряване на своята безопасност съобразно пътната обстановка. Прави възражение за прекомерност на претендираното обезщетение и сочи, че същото не е съобразено с критерия за

справедливост, предвиден в ЗЗД. Оспорва исковата претенция за присъждане на законна лихва от посочената от ищцата в исковата молба дата, позовавайки се на разпоредбата на чл. 497 КЗ. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Предявени са иски с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ:

От фактическа страна съдът приема следното:

С определение от 20.10.2022 г., на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, съдът приема за безспорно обстоятелството, че водачът на товарен автомобил с марка „Мерцедес Вито“, с рег. № РА **** КН, е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество, чийто срок на действие обхваща датата на настъпване на процесното ПТП.

В представения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К-359, 24.07.2021 г., гр. С., съставен от служител на О„ПП“, СДВР, се посочва, че на 24.07.2021 г., около 09:50 ч., в гр. С. на ул. ****, се реализира ПТП с участници товарен автомобил с марка „Мерцедес Вито“, с рег. № РА **** КН, управляван от Х. С. Г., ЕГН: ***** и М. Н. П. – пешеходец, ЕГН: *****. Посредством данните се установява, че товарният автомобил, излизайки от паркинга на магазин „Фантастико“, ул. ****, при завиване на ляво не пропуска пресичащия отляво надясно по посока на движението пешеходец.

По делото са представени и съставените срещу Х. Г., водач на товарния автомобил с марка „Мерцедес Вито“, с рег. № РА **** КН – акт за установяване на административно нарушение № 415310/24.07.2021 г. за нарушение на чл. 119, ал. 4 ЗДвП и наказателно постановление № 21-4332-016136/02.08.2021 г., с което му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв. по чл. 179, ал. 2 ЗДвП. Наказателното постановление е влязло в законна сила на 05.10.2021 г.

Представена е и писмена застрахователна претенция от ищеца до ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД, ЕИК: ****, във връзка с процесното ПТП и причинените неимуществени вреди. Претенцията е заведена при ответника с вх. № 240 от 25.01.2022 г.

По делото е изслушано и прието заключението по извършената Комплексна медико-автотехническа експертиза. Според заключението най-вероятния механизъм на ПТП е: на 24.07.2021 г., около 09:50 ч., в гр. С. на ул. „Мур“, водачът на процесния автомобил, с рег. № РА **** КН, е излизал от двора на магазин „Фантастико“, за да завие наляво по ул. „Мур“. Излизането на ул. „Мур“ предполага пресичане на тротоарната площ от автомобила. Сградата на магазина не е до тротоар, а е в далечната част на двора на магазина, който се използва за външен паркинг. Приближавайки тротоара, водачът най-вероятно е спрял, за да огледа улицата, но липсват по-конкретни данни. От ляво по тротоара се е приближавала към автомобила пострадалата пешеходка, като водачът не е бил с ограничена видимост и е разполагал с възможността да види пешеходката (и то от далечно разстояние), в случай че бе погледнал наляво преди да потегли за лев завой. При завиване наляво най-вероятната скорост на автомобила е била в диапазона 10 – 12 км/ч. Пострадалата се е придвижвала по тротоара, намиращ се на страната към магазин „Фантастико“, вървейки в посока към ул. „Братя Бъкстон“. Пресичала е траекторията на движение на автомобила в посока отляво надясно. Експертизата сочи, че водачът на автомобила би следвало да спре в близост до тротоара, за да разполага с по-добра видимост и с време да прецени ситуацията. Следвало е да изчака пешеходката да премине пред автомобила или да навлезе в двора на магазин „Фантастико“, доколкото е разполагал с много добра видимост спрямо същата. Причината за настъпване на произшествието е в субективните действия на водача на т. а. Мерцедес Вито, който при излизане от двора на магазин Фантастико, не е огледал внимателно ситуацията по

ул. Мур, а е потеглил без да прецени правилно, без да се убеди, че няма да създаде опасност за други участници в движението. Пешеходката се е намирала на тротоара и водачът е този, който е следвало да спре и да изчака, за да я пропусне.

По отношение на получените като резултат от ПТП телесни увреждания от М. Н. П. експертизата /в медицинската ѝ част/ установява, че същите се състоят от „рупура (травматично разкъсване) на предната кръстна връзка и частично разкъсване на вътрешната колатерална връзка на лявата колянна става“. Получените увреждания, по своя медико-биологичен характер, са довели до „трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни“. Пострадалата е получила спешна медицинска помощ и амбулаторно лечение в МБАЛСМ „Н. И. Пирогов“. Извършени са били рентгенови изследвания на тазовите кости, лумбални прешлени, лявата колянна става и бял дроб. Първоначално е била поставена диагноза: „контузия на лявата колянна става“. Три дни след инцидента пострадалата е била прегледана от травматолог, като е давала оплаквания за болки и нестабилност на лявата колянна става. Било е необходимо провеждането на МРТ (магнитно-резонансна томография), при което са били установени следните увреждания: „ставен излив, МРТ за лезия на предната кръстна връзка, частично скъсване на медиалната (вътрешната) колатерална връзка, свързано с менскокапсулна сепарация и едемни промени по хода на надлежащите меки тъкани, хондропатия от II. ст., костно-мозъчен едем на външния феморален кондил и външното-задно пространство на тибията“. Във връзка с уврежданията пострадалата постъпва в МБАЛ „Св. Богородица“ за болнично лечение в периода от 20.10.2021 г. до 26.10.2021 г., като на 20.10.2021 г. са били извършени оперативни дейности. По време на лечебния и възстановителния период ищцата е търпяла болки и страдания, най-интензивните от които са се наблюдавали през първите 2-3 седмици, непосредствено след злополуката, както и 2 седмици след извършеното оперативно лечение и проведената рехабилитация. През първите 40 дни лявата колянна става е била обездвижена, изцяло, с гипсова лонгета. Така и след операцията е последвало обездвижване – за около 30 дни, което от своя страна резултирало в затруднения при придвижването и усложняване на ежедневието на пострадалата. Към настоящ момент от процесното ПТП са изминали повече от година и половина и ищцата рядко търпи болки в съответната зона във връзка с преумора и промени във времето. Общо оздравителния период е продължил 5 месеца.

От допълнителна СМЕ се установява, че за пръв път ищцата е провела медицински преглед за увреждане на въпросната колянна става още през 2016 г. по повод „съмнение за травматична лезия (прекъсване) на вътрешния мениск на лявото коляно“, като крайната поставена диагноза отчита „прясно скъсване на медиалния (вътрешния) мениск на лявото коляно“. Последвали са периодични медицински прегледи в периода април – май 2016 г. За това увреждане не е било проведено адекватно оперативно лечение и така ставата на пострадалата към момента на процесното произшествие е била с известен „лакситет“. В резултат от ПТП на 24.07.2021 г. пострадалата получава и друго увреждане: „травматично прекъсване на предната кръстна връзка и частично прекъсване на вътрешната колатерална връзка“. Болките и затрудненията на движенията на въпросната става на ищцата се дължат всъщност както на процесното, така и на предхождащото увреждане (разкъсването на вътрешния мениск).

В съдебно заседание на 08.02.2024 г. вещото лице В. конкретизира, че общо 4-5 месеца е продължило възстановяването при ищцата. Увреждането от ПТП според вещото лице няма общо с предишното увреждане на медиален менискус. Операцията била наложителна и **във връзка с инцидента**, доколкото без предна кръстна връзка колянната става била нестабилна.

От разпит на свидетеля М.Р.И., очевидец на ПТП, се установява, че товарният автомобил е излизал от магазин „Фантастико“, ударил е жената и тя се е хванала за капака на

буса, а после се е свлякла на земята. Посочва, че бусът я е ударил в областта на коляното със своята лява страна. Бусът е спрял, притекъл се е на помощ мъж. Описва състоянието на пострадалата и съобщава, че същата е изпаднала „в шок“, плакала е. Уточнява, че бусът е излизал от двора, а не от гаража, приближавайки се съвсем до тротоара. Набляга на особеността, че въпросният тротоар върви по цялата улица и е липсвал към дадения момент знак, който да сочи, че преминават (излизат) автомобили. Не си спомня дали бусът е спрял преди или на самия тротоар. Посочва, че паркингът на магазина е отделен от тротоара, но трябва да се премине през него (тротоара), за да се включи даден автомобил в пътното платно.

От разпита на свидетеля В.Г.П., съпруг на ищцата, чийто показания се ценят по реда на чл. 172 ГПК, се установява, че свидетелят и ищцата живеели в района до ул. „Мур“. Казва, че ПТП се е реализирало „точно на портите, където камионите, които зареждат магазина, излизат на улицата“. Потвърждава, че е нужно камионите да минат през тротоарната площ, за да излязат на улицата. Заварил е съпругата си силно разстроена, изпитваща силна болка и неспособна да стъпи на крака си. Дошла е линейка, която свидетелят е следвал до Пирогов, където ищцата е била приета и прегледана без успешно да е установено какво е увреждането в областта на въпросния крайник. Фактът, че ищцата не е могла да се движи сама, се е отразил и на домакинството, за което тя не е могла да се грижи. Ищцата трудно полага грижи и за децата им. Относно периода на възстановяване свидетелят го описва като „не по-малък от 6 месеца“. Свидателят характеризира операцията като много болезнена. Ищцата не е могла да спи спокойно. Последната е правила упражнения и гимнастики – по препоръка на медицинските лица, както и е ходила на рехабилитация два или три пъти седмично с цел раздвижване на коляното. Свидателят разказва за съществена разлика между външните белези на здравия и пострадалия крак. Посочва, че пострадалата е ходила „месеци“ на рехабилитация, „най-вероятно четири“. Пострадалата коренно променила начина си на живот, тъй като преди процесното ПТП е играла тенис, ходила е на йога, а сега чак към предхождащото заседание месец е успяла да започне отново да посещава йога.

Свидателят Х. С. Г., управляващ товарния автомобил с марка „Мерцедес Вито“, с рег. № РА **** КН, участник в произшествието, сочи че през 2021 г. е участвал в ПТП. При излизане от паркинга на магазин „Фантастико“, където е бил спрян въпросният автомобил, свидетелят се огледал първоначално и наляво, и надясно и потеглил, като след това забелязал жена пред микробуса и я „чукнал“. След това свидетелят разказва, че е слязъл от превозното средство, за да провери състоянието на пострадалата, която му споделила, че изпитва болка. Обадили се на 112. Не си спомня точното местоположение. Споделя, че не е видял пешеходката, защото „отсреща“ е блестяло слънце. Не може да каже дали е тичала, или е ходила бавно.

От правна страна съдът приема следното:

Фактическият състав на вземането по чл. 432 КЗ включва осъществяването на следните юридически факти: ответникът да е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобил, като в срока на действие на договора, вследствие на противоправното и виновно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил, да е настъпило застрахователно събитие, което е покрит риск, в причинна връзка с което ищецът да е претърпял болки и страдания, причинени от настъпилите от събитието телесни увреждания.

В чл. 380 от КЗ е предвидено, че лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. Съответно в чл. 496, ал. 1 от КЗ е установено, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 КЗ пред

застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. В чл. 498, ал. 3 от КЗ се предвижда, че увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако застрахователят не е платил в срока по чл. 496 КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение.

Представени са доказателства за отправена застрахователна претенция, получена от ответника на 25.01.2022 г., поради което и към дата на подаване на исковата молба тримесечният срок е изтекъл. По делото се установяват всички елементи от фактическия състав на претенцията. Налице е противоправно деяние от страна на водача на товарния автомобил с марка „Мерцедес Вито“, с рег. № РА **** КН, който излизайки от двора на магазин „Фантастико“, завивайки наляво по ул. „Мур“ и пресичайки тротоарната площ, е пресякъл траекторията на движение на пострадалия пешеходец – М. Н. П., причинявайки ѝ травматично увреждане. Противоправността на действията на водача се изразява в установената от доказателствата по делото негова възможност да предотврати произшествието, погледжайки наляво и изчакайки ищцата, която обаче последният не е реализирал. Съгласно чл. 25, ал. 1 ЗДвП водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Отговорността на водачите на моторните превозни средства за осигуряване безопасност на движението е значително по-завишена спрямо тази на пешеходците. Водачът на товарния автомобил е нарушил разпоредбата на чл. 119, ал. 4 ЗДвП, като не е пропуснал пешеходеца. Налице е противоправно и виновно поведение. Действията на водача са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите за пострадалата увреждания.

По делото е установено наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответното дружество и водача на товарния автомобил, Х. С. Г., към датата 24.07.2021 г., което обстоятелство е и отделено като безспорно между страните. След като ЗЕАД „Б.В.И.Г.“ АД е застраховател по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за процесния период на водача на автомобила, заради който е причинено ПТП, то искът с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ е доказан по основание.

Обезщетението за неимуществени вреди в хипотезата на чл. 432, ал. 1 КЗ се определя от съда в съответствие с установения в чл. 52 ЗЗД принцип за справедливост. Съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението /*м. 2 от ППВС № 4 от 23.12.1968 г.*/ Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, загрозвания и пр. Справедливо по смисъла на чл. 52 ЗЗД обезщетение означава да бъде определен от съда онзи точен паричен еквивалент на всички понесени от конкретното увредено лице болки, страдания и неудобства – емоционални, физически и психически сътресения, които намират не само отражение върху психиката му, но му създават и социален дискомфорт за определен период от време, а понякога и реална възможност за неблагоприятни бъдещи прояви в здравословното му състояние и които в своята цялост представляват конкретните неимуществени вреди. Същевременно

обезщетението за неимуществени вреди има паричен израз, поради което всякога се явява детерминирано и от икономическа конюнктура в страната, една от проявите форми на която са и нормативно определените лимити за отговорността на застрахователя, независимо че те сами по себе си не са пряк израз на принципа за справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД.

При преценка на чл. 52 ЗЗД съдът съобрази следните обстоятелства: към дата ПТП ищцата е на 45 г., в трудоспособна възраст, в резултат на ПТП е получила „руптура (травматично разкъсване) на предната кръстна връзка и частично разкъсване на вътрешната колатерална връзка на лявата колянна става. Възстановителният период при пострадалата е продължил 4-5 месеца. Търпени са интензивни болки в период около месеца. Лявата колянна става е била обездвижена общо за период повече от 2 месеца /40 дни след инцидента и 30 дни след операцията/. Проведено е оперативно лечение, което според вещото лице В. в съдебно заседание категорично е във връзка с настъпил инцидент.

Следва да се съобрази, че на ищцата тежко се е отразил и психически претърпени инцидент, в каквато насока показанията на свидетеля П..

Съдът, взе предвид и общественно-икономическите отношения и отражението им към размера на неимуществените вреди към м. юли 2021 г. Налице е връзка между стандарта на живот в страната и претърпените вреди, респективно размера на обезщетението. Тя е израз именно на критерия на справедливостта, който не може да съществува извън конкретните условия, включващи и време и място на възникване на увреждането, етап на общественно-икономическо развитие, конкретна икономическа конюнктура, стандарт на живот, средно статистически размер на доходите /виж решение № 215 от 03.02.2017 г. по т. д. № 2908/2015 г. на I ТО на ВКС/. Обществено-икономическите условия се отразят на размера на обезщетението доколкото са израз на икономическата конюнктура и са зависими пряко от претърпените болки и страдания и техния интензитет. Отчетоха са тенденциите в периода 2019 г. – 2021 г. относно увеличаване средногодишния доход и разход на лице от домакинството, както и тенденцията за увеличаване на минималната работна заплата и същевременно спадане на покупателната стойност – все критерии, които следва да бъдат съобразени от съда, като израз на конкретните общественно-икономически отношения при определянето на обезщетението по чл. 52 ЗЗД.

При всичко изложено, съдът намира, че определянето на обезщетение за неимуществени вреди на ищеца следва да бъде в размер от **27 800 лева**. Подобен размер на обезщетението, съдът намира, че е съобразен с изискванията на справедливостта, съобразно всички факти и обстоятелства по делото. За разликата до пълния предявен размер претенцията следва да се отхвърли като неоснователна.

Възражението за съпричиняване е неоснователно.

Обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. От значение за определяне наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице е съществуването на причинна връзка между поведението на пострадалия и противоправното поведение на делинквента, доколкото намаляване обезщетението за вреди от деликт не може да е по предположения. Затова и решаващият съд, при въведено възражение за съпричиняване, винаги следва да прецени дали конкретните установени при условията на пълно и главно доказване, действия на пострадалия са допринесли за така настъпилата вреда – създали са условия или са я улеснили, и въз основа на тях да определи обективния принос на последния. Процесуалното задължение (доказателствената тежест) за установяването на твърдения правнорелевантен факт принадлежи на страната, която навежда това частично правоизключващо възражение, като доказването трябва да е пълно (несъмнено, безспорно) съобразно правилата, предписани в правната норма на чл. 154, ал. 1 ГПК.

С отговора ответникът е въвел в процеса възражение по чл. 51, ал. 2 ЗЗД, че ищцата

не се е съобразила със задълженията си по чл. 5, ал. 1, чл. 108, ал. 1, чл. 113, ал. 1, т. 1, чл. 114, т. 1, и т. 2 ЗДвП, като внезапно е пресекла платното за движение и не е ползвала тротоара. Съдът намира същото за недоказано. По делото се установи при условията на пълно и главно доказване, че инцидентът е настъпил на тротоара, а не на пътното платно. Липсва каквото и да е навлизане на пътното платно, а водачът на товарния автомобил не е пропуснал пешеходеца на тротоарната настилка в нарушение на чл. 119, ал. 4 ЗДвП. С разпоредбата на чл. 119, ал. 5 ЗДвП / в сила от 26.01.2017г./, изрично е изключена приложимостта на института на чл. 51 ал. 2 ЗЗД спрямо пътно-транспортни произшествия, настъпили с пешеходец на пешеходна пътека в случаите, „когато водачът е превишил разрешената максимална скорост за движение или е нарушил друго правило на ЗДвП, имащо отношение към произшествието“. По аргумент на по-силното основание, това правило следва да намери приложение и при ПТП с пешеходец на тротоарна площ. Неблагоприятните последици от недоказването са в тежест на въвелия и ползващия се от възражението, поради което възражението по чл. 51, ал. 2 ЗЗД е неоснователно.

Претендира се законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди от 24.07.2021 г. до окончателното изплащане.

В хипотеза на предявен пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, застрахователят, покривайки отговорността на застрахования, е задължен **и за лихвите за забавата на делинквента**, които се включват в застрахователното обезщетение, съгл. чл. 493, ал. 1, т. 5 вр. чл. 429 ал. 2 т. 2 вр. ал. 3 КЗ, но не от датата на увреждането, а в съответствие с възприетото от законодателя с разпоредбата на чл. 429, ал. 3 изр. 2 КЗ разрешение – от по-ранната от двете възможни дати - уведомяването на застрахователя за настъпването на застрахователното събитие или предявяването на претенцията на увреденото лице пред застрахователя. Застрахователят, от своя страна дължи на увреждания и обезщетение в размер на законната лихва по реда на чл. 497 ал. 1 КЗ, което обезщетение обаче е за собствената му забава от датата, на която е следвало да определи и да изплати обезщетението за вредите, ведно с изтеклата законна лихва - *решение № 50086 от 07.11.2023 г. по т. д. № 1859/2022 г. на II т. о., решение № 15 от 15.08.2023 г. по т. д. № 2389/2022 г. на I т. о., решение № 50073 от 20.07.2023 г. по т. д. № 587/2022 г. на I т. о., решение № 50043 от 06.06.2023 г. по т. д. № 53/2022 г. на I т. о., решение № 50040 от 30.05.2023 г. по т. д. № 790/2022 г. на II т. о. и др.* В обобщение, на основание чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ застрахователят покрива спрямо увреденото лице отговорността на делинквента за дължимата лихва за забава за плащане на обезщетение за вреди от датата на уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие, респ. предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя, а след изтичане на срока по чл. 496, ал. 1 КЗ и при липса на произнасяне или плащане на обезщетение дължи законната лихва върху обезщетението за собствената си забава.

Доколкото се касае за обезщетение спрямо отговорността на делинквента, а отговорността на застрахователя е функционално обусловена, то същият дължи лихва за забава върху всички претенции от датата на уведомява за настъпилото застрахователно събитие, като липсва законово изискване за съдържанието на това уведомление и липсва необходимост вредите да се описват в него. Доколкото отговорността в случая е за чуждо действие, то по арг. от чл. 429, ал. 3 изр. 2 КЗ е достатъчно простото уведомяване, че е настъпило ПТП. Застрахователят е уведомен на 25.01.2022 г., поради което следва да му присъди законна лихва върху обезщетението за неимуществени и имуществени вреди от 25.01.2022 г. до окончателното изплащане.

Предвид всичко изложено искът за неимуществени вреди ще се уважи за сумата в размер на **27 800 лв.**, ведно със законната лихва от 25.01.2022 г. до окончателното изплащане. Искът за разликата до 35 000 лв., както и за претендираната законна лихва върху

главницата за периода 24.07.2021 г. до 24.01.2022 г. ще се отхвърли, като неоснователен.

По отговорността за разноски:

Разноски се дължат по съразмерност на страните:

Ищецът претендира разноски в размер на общо 1800 лв. за заплатена ДТ и депозит за вещи лица, от които по съразмерност ще му се присъдят **1429.72 лв.**

По делото е представен от ищцата сключен между нея и адв. С. Н.-К., уговорено е възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА. Представен е списък с разноски, в който е включен – адвокатски хонорар за безплатна правна помощ по чл. 38, ал. 2 ЗА. Налице са предпоставките на чл. 38, ал. 2 ЗА. Съобразно размера на претенциите възнаграждението следва да се определи в общ размер на 3 450 лв. По съразмерност от тази сума на основание чл. 38, ал. 2 ЗА на адв. С. Н.-К. следва да се присъди сумата от **2 740.29 лв.**

Ответникът претендира разноски. Представя списък по чл. 80 ГПК. Доказаните разноски са в размер на общо 750 лв. /с вкл. юрисконсултско възнаграждение/, от тази сума по съразмерност в тежест на ищеца ще се възложи сумата от **154.29 лв.**

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ЕДНОЛИЧНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "Б.В.И.Г." ЕАД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. "****", да заплати на М. Н. П., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ул. ****, която е претърпяла пътнотранспортно произшествие на 24.07.2021 г., около 09:50 часа, в гр. С. на ул. „Мур“, в района на № 26, до изхода на магазин „Фантастико“, като инцидентът е предизвикан от противоправно поведение на водача на товарен автомобил с марка „Мерцедес Вито“, с рег. № РА **** КН – Х. С. Г., който имал валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност със ЗАД „Б.В.И.Г.“ ЕАД към датата на ПТП, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата от **27 800 лв.** – представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от травматични увреждания в резултат на пътнотранспортното произшествие, ведно със законната лихва от 25.01.2022 г. до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 27 800 лв. до пълния предявения размер от 35 000 лв., както и претенцията за законна лихва върху присъдената сума за периода от 24.07.2021 г. до 24.01.2022 г.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ЕДНОЛИЧНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "Б.В.И.Г." ЕАД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. "****", да заплати на М. Н. П., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ул. ****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **1429.72 лв.** – разноски по производството по съразмерност.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ЕДНОЛИЧНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "Б.В.И.Г." ЕАД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. "****", да заплати на адвокат С. К. Н.-К. от АК - С., личен номер ****, със съдебен адрес: гр. С., бул. ****, на основание чл. 38, ал. 2 ЗА сумата от **2740.29 лв.** - адвокатско възнаграждение по съразмерност за оказана безплатна правна помощ на М. Н. П..

ОСЪЖДА М. Н. П., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ул. ****, да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ЕДНОЛИЧНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "Б.В.И.Г." ЕАД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. "****", на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **154.29 лв.** – разноски по съразмерност по производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____